

La piràmide Maia

En un país molt llunyà, al 2019 hi vivia una família normal a Barcelona.

Quada matí la mare anava al treball; el pare també. L'àvia que era molt bona, portava els nens al col·legi; i ella es quedava netejant la casa perquè quedés bonica com una flor.

Però llavors, un dia de camí al col·legi, el nen petit es va trobar en un forat d'un arbre una relíquia Maia.

Aleshores, el germà gran la volia, així doncs, li va treure la relíquia de les mans i el germà petit va començar a estirar i el gran també.

Finalment, es va trencar.

Més tard, van aparèixer en una selva, al 1019.

Els arbres eren alts com una girafa, hi havia un riu, era blau com el cel i davant seu hi havia una piràmide Maia!

El nen gran li va dir que es poses les piles per poder sobreviure a la selva, però el nen petit volia entrar a la piràmide, però el gran no li va

deixar.

Tot i que, el germà gran no li deixava, una nit el germà petit va entrar a la piràmide.

De sobte, es va trobar amb un noi de 18 anys que estava atrapat, aquest li va dir que sortís d'allà perquè si no el posarien a una gàbia, però el nen petit volia donar-li un cop de mà i els dos van aconseguir sortir.

Poc després, es van trobar amb el germà gran que li va renyar.
Tot i això, de les tres peces de la relíquia, li quedava una per montar ;
finalment, tots tres la van montar.

Una mica més tard, van aparèixer al 2019.

I conte contat, conte acabat.

Fi